

Tháng Mưa i Mưa t

Không Có Mưa t Trưa i

Đà Lạt mình mưa a t tháng T
đến cuối tháng Mưa i thì mưa a mưa i d t
Khi trưa mưa a, em nói ông Trưa i khóc
h i đó, ch n tranh, mưa a mãi nh ng tháng M i...

Tháng M i...ch a k p c i thì mây trôi
nh nh ng t m màn trôi trôi che mưa t trưa ng s m
T c ch em nh , nh tháng Năm ch a n m đã sáng
tháng M i ch a c i đã t i!

Ch n tranh qua r i nh muôn ng i mong đ i
tháng M i M t mình mưa đèn s m h n
mình đi lang thang
ch c ch n có mưa t ngày r t đ p...

Hoa qu n trên đ i Cù xanh b c
Hoa T m Xuân xanh b c h i nào?
Trong chiêm bao
gi a thành ph núi cao r ng th m th m...

Em nhìn về phía anh mặt ngày nắng
tháng Mười Một, tháng Chạp, mình đi chơi
hái hoa đào trên đồi
anh gọi lên đôi môi, em, mặt nắng của con gái...

Quá khứ đã qua rồi, mãi mãi
Tương lai chưa, mãi mãi còn xa...
Đôi mắt kia không có đôi ta
ngồi xuống ghế đá may mặt ngày hạnh phúc!

*

Anh biết em là khóc
đề nghị cho anh nghe chuyện mà quên tháng Mười
tháng Mười Một không có mặt trời
chúng mình là hạnh phúc!

Có những chuyện thuy nhiên là buồn
chúng sao mà! Chúng vào nhà vào trường
Sáng hôm qua em đi Nhà Thơ
em nhìn về phía - em bao giờ, nhìn về phía!

Coi nhìn chiếc tranh vẽ còn âm thanh
là hòa bình chưa phải trái tim đau!
Chúa, Phật, ở trên cao
làm sao không biết?

Trần Văn Lộc

